

Platform Keelbos

Dorpstraat 16

6361 EL NUTH

K.V.K. nr: 140 77 656

Bank: NL94 RABO 0154 889 806

Telefoon: 06 305 77 030

E-mail: platform.keelbos@gmail.com

www.platform-keelbos.org

Hét kennis expertise centrum van de HOP

Nuth, 11 oktober 2023

Aan het College van gedeputeerde Staten van de Provincie Drenthe
in afschrift aan de statenleden
Westerbrink 1,
9405 BJ Assen

Betreft: campagne 'Samen richting Nul verkeersslachtoffers!' 2016-2018

Geachte mevrouw/meneer,

Hoewel de campagne reeds is afgelopen, ondervinden wij tot op de dag van vandaag hinder van boven aangehaalde slagzin uit het verkeersbeleid van de provincie Drenthe. Het streven naar minder verkeersslachtoffers op zichzelf is loffelijk, maar er zit een grens aan. Nul-hinder ¹⁾ is niet strevenswaardig. Nul-hinder krijg je alleen bij iedereen op huisarrest of in het gevang. Er is altijd een basis hinder, die je van de mede(weg)gebruiker dient te accepteren. En enige hinder is niet onrechtmatig.

Een en ander is gebaseerd op: De rechter geeft de uitleg weer van de procureur-generaal over veiligheidskapstokartikel 5 WWV: "ja in wezen ook elke andere medeweggebruiker trekt enigszins de aandacht en kan dus hinder of gevaar veroorzaken. Het gaat erom dat het gevaar of de hinder een bepaalde drempel overschrijdt. Bovendien moet er een voldoende causaliteit zijn, een voldoende oorzaak- en gevolgrelatie, tussen de gedraging en de hinder en het gevaar." En "dat meerderen van hen zich zonder noodzaak van hun belangrijke werk lieten afleiden door verdachte. Daarmee was niet de verkeersveiligheid maar een heel ander belang in geding." in ECLI:NL:RBOVE:2015:5357 dd. 07-12-2015 ²⁾ de bermwandelande journalist in de boeien geslagen. Waarbij de drempel op 11 % of meer kan worden gesteld, op basis van de uitspraak over de windgongen, er mochten 2 windgongen blijven hangen, zijnde 10% van de 20, ECLI:NL:RBOVE:2017:4633 dd. 13-12-2017 ³⁾, "onrechtmatig hinder door 20 windgongen in de tuin" Enige hinder is niet onrechtmatig. En "een berm kan geen rijbaan zijn", uit ECLI:NL:RBNHO:2013:10952 dd. 25-10-2013 ⁴⁾

Specifiek: Graag zouden wij zien dat de zes (5+1=6) afvalbakken op parkeerplaats Westerveld, N34 te Emmen worden teruggeplaatst, ter voorkoming van illegale afvaldumpingen hierop. Door de provinciale verwijdering van deze afvalbakken worden bijstortingen, zijnde bijna goed, verergerd tot illegale afvaldumpingen, verspreid over de parkeerplaats en de nabijgelegen berm. Ook het verwijderde picknickbankje/de -tafel (1) bij de vervanging van de vier (4) oude door drie (3) nieuwe wordt gemist. Tevens ontbreekt nog steeds het infobord met kaart op de parkeerplaats. Niet in te zien is welk verband er bestaat tussen genoemde verwijderingen ⁵⁾ en de verkeersveiligheid op de weg (lees: rijbaan). Kortom: Wij verzoeken U om acht (8) terugplaatsingen.

In afwachting van Uw berichten,

hoogachtend,
Johannes C. Scheffer Emmelkamp
namens Stichting Platform Keelbos te Nuth (Lb.)
gevolmachtigd bestuurslid

¹⁾ ook en hierna: wordt met ieder woord "hinder" bedoeld gevaar, risico en onveiligheid als synoniem

²⁾ ECLI:NL:RBOVE:2015:5357 dd. 07-12-2015 de bermwandelande journalist in de boeien geslagen.

³⁾ ECLI:NL:RBOVE:2017:4633 dd. 13-12-2017, "onrechtmatig hinder door 20 windgongen in de tuin"

⁴⁾ ECLI:NL:RBNHO:2013:10952 dd. 25-10-2013 "verdragsbepaling (lees: verdrag van Wenen 1968) gaat voor RVV1990, bord E1. Een berm kan geen rijbaan zijn. Beroep gegrond."

⁵⁾ verwijzingen: Topotijdreis.nl 2022, Ruimtelijkeplannen.nl, en digitaal Google Streetview juni 2015

ECLI:NL:RBOVE:2015:5357

Instantie

Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak

07-12-2015

Datum publicatie

07-12-2015

Zaaknummer

08/119279-15

Rechtsgebieden

Strafrecht

Bijzondere kenmerken

Eerste aanleg - enkelvoudig

Inhoudsindicatie

Verdachte is een journalist die wordt verdacht van het veroorzaken van gevaar of hinder op de weg toen hij verslag wilde doen van een ernstig verkeersongeluk op de A1.

De kantonrechter oordeelt dat de afleiding die de journalist kon veroorzaken voor het passerende verkeer niet zodanig is dat men kan spreken van hinder of gevaar. De kantonrechter spreekt hem daarom vrij van het ten laste gelegde.

Wetsverwijzingen

[Wegenverkeerswet 1994](#)

[Wegenverkeerswet 1994 5](#)

Vindplaatsen

Rechtspraak.nl

JWR 2016/8 met annotatie van mr. W.H. Regterschot

[Verrijkte uitspraak](#)

Uitspraak

RECHTBANK Overijssel

Sector Kanton Almelo

Parketnummer : 08/119279-15

Volgnummer : 1

Uitspraak : 7 december 2015

De kantonrechter te Enschede heeft het volgende schriftelijk vonnis gewezen in de strafzaak van de officier van justitie tegen:

[verdachte] ,

geboren op [geboortedag] 1967 te [geboorteplaats]

wonende aan het [adres] te [woonplaats] ,

De kantonrechter te Enschede;

gezien de in het strafdossier aanwezige stukken;

gelet op het onderzoek ter openbare terechtzitting van 23 november 2015

gehoord de officier van justitie in zijn vordering;

gelet op hetgeen door de verdachte en zijn raadsman ter verdediging is aangevoerd;

Overweegt:

Aan betrokkene is ten laste gelegd dat

hij op of omstreeks 4 februari 2015 te Rijssen, althans in Nederland, als bestuurder van een voertuig (een personenauto, te weten een Nissan Quashquai voorzien van kenteken [kenteken]), daarmee rijdende op de (snel)weg, de A1, komende uit de richting Amsterdam en gaande in de richting van Hengelo (Overijssel), in strijd met artikel 43 lid 3 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990, ter hoogte van hectometerpaal 120.8, de vluchtstrook is opgereden, vervolgens de naast gelegen berm is ingereden en vervolgens de door hem bestuurde auto in de berm tot stilstand heeft gebracht, waarna hij vervolgens uit zijn auto is gestapt en zich naast zijn auto en/of in de berm en/of op de vluchtstrook heeft bewogen, zulks terwijl er op de rijbaan voor het verkeer komende uit de richting Hengelo (Overijssel) en gaande in de richting van Amsterdam een dodelijk ongeval had plaatsgevonden en de

hulpdiensten aldaar bezig waren, en terwijl er over de rijbaan waarlangs verdachte zich bevond, veel, althans meerdere voertuigen (met hoge snelheid) reden, door welke gedraging(en) van verdachte gevaar op de weg werd veroorzaakt, althans kon worden veroorzaakt en/of het verkeer op de weg werd gehinderd, althans kon worden gehinderd;

De in deze tenlastelegging gebruikte termen en uitdrukkingen worden, voorzover daaraan in de Wegenverkeerswet 1994 betekenis is gegeven, geacht in dezelfde betekenis te zijn gebezigd.

(art 5 Wegenverkeerswet 1994)

De officier van justitie heeft uit de verklaringen in het dossier de conclusie getrokken dat gevaar op de weg kon ontstaan door de gedragingen van verdachte en hij heeft gerekwireerd tot bewezenverklaring van het tenlastegelegde en oplegging van een geldboete van € 250.

De raadsman heeft gesteld dat er feitelijk geen gevaar op de weg was veroorzaakt. Hij heeft de vrijspraak van verdachte van het tenlastegelegde bepleit. Verdachte heeft zich daarbij aangesloten.

De kantonrechter stelt op grond van de beelden die hij ter zitting heeft afgespeeld en waargenomen en uit hetgeen is neergelegd in de drie processen-verbaal van brigadier van politie [verbalisant 1] en de hoofdagent [verbalisant 2] , brigadier [verbalisant 3] en inspecteur van politie [verbalisant 4] de volgende feiten vast:

Op woensdag 4 februari 2015, omstreeks 10.52 uur, had er op de autosnelweg A1 links, de rijrichting van Hengelo naar Amsterdam, ter hoogte van hectometerpaal 120.8, in Rijssen, binnen de gemeente Rijssen-Holtten, een aanrijding plaatsgevonden. Eén persoon is daarbij overleden. Meerdere vrachtwagens waren erbij betrokken. Veel voertuigen van de politie, brandweer, ambulancedienst, Rijkswaterstaat, takeldiensten en van andere betrokken hulpverleners waren op het voor deze zaak relevante moment ter plaatse. Er was een COPI ingericht, naar de kantonrechter veronderstelt was dat de ter plaatse gebrachte rode 40voets-werkcontainer van de brandweer van waaruit de activiteiten van verschillende hulpverlenende instanties worden gecoördineerd en die op de beelden op een rijbaan van de snelweg staand, te zien is. Het bij de hulpdiensten behorende personeel was op het voor deze zaak relevante moment druk doende met zijn werkzaamheden op allerlei posities langs en op de rijbanen van de A1 links. Het verkeer op die rijbaan was toen geheel of in belangrijke mate geblokkeerd. Blauwe, rode en gele zwaailichten werden door zeker tien voertuigen gevoerd. De omvang van de situatie met tenminste drie betrokken vrachtwagens en het forse aantal hulpverlenende al of niet zwaailicht voerende voertuigen van hulpverleners leverde al met al een groot spektakel op. Uit de beelden van RTV Gelderland blijkt dat het verkeer in de andere richting (op een zeker moment) niet sneller dan 40 à 50 km per uur langs die aandachttrekkende situatie reed.

Op dezelfde hoogte van die autosnelweg A1 maar dan op de rechthoekige baan was verdachte aan komen rijden. Hij heeft zijn auto in de berm geparkeerd, aan de rechter zijde van een daar langs de vluchtstrook staande vangrail, daar waar de snelweg twee rijstroken en een vluchtstrook telt, op enkele meters van die vangrail en vluchtstrook vandaan. Hijzelf staat met een gekleurd hesje ook in de berm.

Wat de kantonrechter niet vaststelt, omdat hij daarover twijfel heeft, is de tekst tussen haakjes “(met hoge snelheid)” uit de tenlastelegging, kennelijk ontleend aan wat de verbalisant [verbalisant 5] in zijn proces-verbaal stelt, te weten dat de A1 aan de zijde van verdachte “gewoon werd bereden”. Dat is gelet op de algemene ervaring van iedereen die langs zwaardere ongevallen op een autosnelweg heeft gereden, volstrekt onwaarschijnlijk, in tegenspraak met wat verdachte erover zegt en overigens ook in strijd met wat uit de beelden is gebleken, zij het dat die beelden niet noodzakelijk van het relevante moment zijn. De rechter zal er in deze situatie in het voordeel van verdachte vanuit gaan dat er op zijn weghelft, ten opzichte van de normale snelheid, met ernstig gematigde snelheid werd gereden. Van die woorden tussen haakjes moet in elk geval partieel vrijgesproken worden.

Evenmin is door wettige bewijsmiddelen gebleken dat verdachte zich ophield op de vluchtstrook, anders dan nadat hij was aangehouden door [verbalisant 5] die hem daarnaartoe bracht en die zichzelf daarop wel ophield en zijn motorfiets daarop ook had geparkeerd. Ook van deze woorden moet dus partieel vrijgesproken worden.

Wat de kantonrechter verder moet vaststellen is niet of er hinder of gevaar is ontstaan maar of die hinder of gevaar kón ontstaan. Werd hinder of gevaar veroorzaakt is de vraag, niet of hinder of gevaar zich ook op enige manier heeft gemanifesteerd. Dat is volgens de vaste jurisprudentie van de Hoge Raad het criterium.

Artikel 5 Wegenverkeerswet 1994 luidt:

“Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.”

De kantonrechter haalt aan een passage uit de Conclusie van de PG van 3 juni 2014, (www.rechtspraak.nl ECLI:NL:PHR:2014:1468), waarbij de kantonrechter opmerkt dat de berm van de weg volgens artikel 1 WWV 1994 van die weg deel uitmaakt:

“Deze bepaling ziet volgens de memorie van toelichting in beginsel op ieder gedrag dat invloed heeft op de veiligheid en de vrijheid van het verkeer op de weg. Ook tegen gedrag buiten de weg, waarvan men kan weten dat dit tot gevaarlijke situaties op de weg leidt of kan leiden, kan door middel van dit artikel worden opgetreden. Het voorbeeld dat [in de memorie van toelichting] wordt gegeven is **het verbranden van hooi in een aan een drukke weg liggend weiland, waarbij een dichte rook het zicht ter plaatste ernstig beperkt. Het is overigens niet de bedoeling dat deze strafbepaling op iedere vorm van hinder wordt toegepast. De bepaling strekt er slechts toe evidente vormen van gevaar aan te pakken.**”

De kantonrechter merkt op dat met name deze laatste zin van belang is. Immers, elke losgelaten vogel of ballon, elk groepje zwaaiende kinderen op een viaduct, elk reclamebord van een fastfoodketen in de berm, elk mens of dier in een naastgelegen weiland, ja in wezen ook elke andere medeweggebruiker trekt enigszins de aandacht en kan dus hinder of gevaar veroorzaken. Het gaat erom dat het gevaar of de hinder een bepaalde drempel overschrijdt. Bovendien moet er een voldoende causaliteit zijn, een voldoende oorzaak- en gevolgrelatie, tussen de gedraging en de hinder en het gevaar.

Wat blijkt nu uit het dossier?

[verbalisant 1] relateert dat het parkeren in de berm alsmede de aanwezigheid van de bestuurder een gevaarlijke situatie opleverde. Waarom zegt hij niet.

Verbalisant [verbalisant 4] relateert dat hij bij een personenauto in de berm een man ziet die een blauw hesje aantrok. Hij werd op dat moment aangesproken door de officier van dienst van Rijkswaterstaat die “mij attent maakte op een manspersoon aan de overkant in de berm en de levensgevaarlijke situatie die dat met zich meebracht en dat hij dit niet wilde hebben. Doordat het verkeer op de rijbaan waar deze man zich in de berm bevond nagenoeg allemaal ook haar aandacht op het ongeval op de andere rijbaan richten maakten meerdere auto’s slingerbewegingen waarbij men ook gebruik maakte van de vluchtstrook.”

[verbalisant 5] hoort van de inspecteur [verbalisant 4] “dat een journalist langs de andere rijbaan gevaarlijk stond en niet wilde vertrekken.”[...] “Ook diverse brandweermensen in uniform gebaarden middels handgebaren en aanroepen dat hij daar weg moest gaan” [verbalisant 5] schrijft dat hij als hij reeds had gezien “dat erg veel bestuurders niet opletten doordat zij zich kennelijk lieten afleiden door het ernstige ongeval aan de andere kant van de middenvangrail. Tevens waren genoemde collega Bert [verbalisant 4] en ik van mening dat een journalist direct naast de vangrail ook weer zou zorgen voor afleiding van het rijdende verkeer aldaar. De journalist had aan de andere kant, die van het ongeval, voldoende gelegenheid om daar veilig zijn werk te kunnen doen.

[verbalisant 5] heeft nadat hij met zijn motorfiets ter plaatse was gegaan en toen verdachte op herhaald verzoek niet snel leek te willen vertrekken “op enig moment uit emotie op niet mis te verstane wijze geroepen ‘en nu opdonderen’. Ik vond het een schril contrast dat ik zojuist geconfronteerd was met het uiterst trieste overlijden van een 21 jarige vrachtwagenchauffeur welke inmiddels werd afgeschermd door hekken en dat de journalist het kennelijk nodig vond deze situatie op de spits te drijven.[..] Ik heb hem beetgepakt en geboeid omdat ik niet wist hoe de journalist zou reageren op zijn aanhouding.”

[verbalisant 5] : “Ik heb gedurende mijn bijna vijftienjarig dienstverband nog nooit problemen gehad met journalisten en begrijp altijd dat het hun nieuwsgaring en dus inkomsten zijn. Ik betreur het uiterst dat een dergelijke onderlinge verstandhouding door deze journalist op deze manier verstoord wordt.”

Welk gevaar verdachte nu concreet lijkt te veroorzaken, anders dan dat verkeer ook door verdachte en zijn auto kon worden afgeleid, wordt niet duidelijk.

Wat heel duidelijk is, is dat het verkeer totaal wordt afgeleid door de situatie op de linker rijbaan. Het ligt voor de hand dat de snelheid daarom lager is. Daardoor is meteen het gevaar of de hinder die uitgaat van betrokkene geringer. Men gaat zelfs af en toe over de vluchtstrook. Maar daar bevindt zich verdachte niet. De afleiding die verdachte eventueel veroorzaakt door in de rechterberm te staan met zijn auto is naar het oordeel van de kantonrechter op zichzelf genomen en ook in het totaal van afleidende factoren gezien zodanig gering, althans het tegendeel blijkt niet en ligt ook niet naar algemene ervaring als aannemelijk voor de hand, dat de kantonrechter van oordeel is dat verdachte's gedragingen niet de drempel overschreden zodanig dat die met voldoende causaliteit een hinder of gevaar veroorzaakten zoals bedoeld in artikel 5 WVV 1994.

Geheel ten overvloede merkt de kantonrechter nog het volgende op. Ongevallen als dat op 4 februari 2015 wekken bij alle betrokkenen emoties op. Dat is menselijk. Ieder van de aanwezigen ter plaatse heeft bij een ongeluk zijn eigen professionele en belangrijke taak. Dat geldt echter ook voor de pers. Het is van belang dat ieder op een ongevalslocatie zijn taak kan doen, zelf invult hoe hij dat doet en dat men respect heeft voor elkaar. De kantonrechter kan zich gelet op de opmerking van de verbalisant met zijn besef van het belang van nieuwsgaring als inkomstenbron, gelet op de brandweermannen die iets van de aanwezigheid van de journalist in de berm vinden, en gelet op uiteindelijk de aanhouding en in de boeien slaan van verdachte, niet aan de indruk onttrekken dat het respect voor de journalist en het belang van nieuwsgaring anders dan als inkomstenbron van journalisten bij meerdere in de processen-verbaal voorkomende personen ver te zoeken was en dat meerderen van hen zich zonder noodzaak van hun belangrijke werk lieten afleiden door verdachte. Daarmee was niet de verkeersveiligheid maar een heel ander belang in geding.

Hoe dat laatste ook zij, gelet op het niet bewezen zijn van het kernbestanddeel van de tenlastelegging moet verdachte worden vrijgesproken.

Rechtdoende:

Spreekt verdachte van de tenlastegelegde gedraging vrij.

Dit vonnis is gewezen door mr. F.C. Berg, kantonrechter, en op 7 december 2015 in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van de H.S. Seuters, griffier.

ECLI:NL:RBOVE:2017:4633

Instantie	Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak	13-12-2017
Datum publicatie	14-12-2017
Zaaknummer	C/08/202456 / HA ZA 17-253
Rechtsgebieden	Civiel recht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	Onrechtmatig hinder door 20 windgongen in de tuin.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

—

vonnis

RECHTBANK OVERIJSEL

Team kanton en handelsrecht

Zittingsplaats Zwolle

zaaknummer / rolnummer: C/08/202456 / HA ZA 17-253

Vonnis van 13 december 2017

in de zaak van

1 [eiser] ,

wonende te [plaats] ,

2. [eiseres],

wonende te [plaats] ,

eisers,
advocaat mr. D.D. Senders te Leusden,

tegen

1 [gedaagde 1] ,

wonende te [plaats] ,

2. [gedaagde 2],

wonende te [plaats] ,

gedaagden,

advocaat mr. B.P. van der Togt te Drachten.

Partijen zullen hierna [eiser] en [gedaagde] genoemd worden.

1 De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnis van 19 juli 2017,
- het proces-verbaal van de gerechtelijke plaatsopneming en comparitie van partijen, gehouden op 26 oktober 2017.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2 De feiten

2.1. [eiser] en [gedaagde] zijn burens. Hun percelen grenzen aan elkaar. In de tuin van [gedaagde] hangen circa 20 windgongen, bellen en overige geluid producerende objecten.

3 Het geschil

3.1. [eiser] vordert – samengevat – na vermindering van eis, bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

I. [gedaagde] te verplichten er binnen 10 dagen na betekening van het in deze te wijzen vonnis voor zorg te dragen dat het geluid van de windgongen/bellen/objecten niet meer hoorbaar is op het perceel van [eiser] , zulks op straffe van een dwangsom van EUR 150,00 voor iedere dag of dagdeel dat niet voldaan wordt aan deze verplichting, dan wel die beslissing te nemen die de rechtbank in goede justitie rechtvaardig acht,

II. [gedaagde] te veroordelen in de kosten van deze procedure.

3.2. [gedaagde] voert verweer.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4 De beoordeling

4.1. Het probleem dat [eiser] en [gedaagde] aan de rechter hebben voorgelegd is (op dit moment nog) het volgende. [gedaagde] heeft een aantal windgongen in zijn tuin, waarvan hij het geluid mooi vindt. Het standpunt van [gedaagde] is, in zijn eigen woorden, 'Laat mijn tuin mijn tuin en laat ons genieten van onze windgongen'. Helaas vindt [eiser] het geluid van de windgongen verschrikkelijk. Het gevolg voor [eiser] en [gedaagde] is – inmiddels – een jarenlange strijd, waarbij partijen over en weer het gevoel hebben elkaar op tal van (andere) punten al tegemoet te zijn gekomen. Ter comparitie van partijen is de rechter gebleken dat [eiser] en [gedaagde] niet in staat zijn een gezamenlijke oplossing te bereiken over de windgongen. De rechter zal daarom een beslissing nemen, waarbij zij het volgende tot uitgangspunt neemt.

Is sprake van onrechtmatige hinder?

4.2. Buren moeten enige mate van hinder van elkaar dulden. Het veroorzaken van (enige) hinder, door het geluid van windgongen, hoeft op zich dan ook niet onrechtmatig te zijn. Of de hinder in dit geval onrechtmatig is, en dus in strijd met de wettelijke bepalingen, hangt af van de aard, ernst en duur van de hinder en de toegebrachte schade, en de verdere omstandigheden van het geval.

4.3. [eiser] legt aan zijn vordering het volgende ten grondslag. De windgongen in de tuin van [gedaagde] zorgen voor aanhoudende geluidsoverlast. Door hun aantal en verschillende toonhoogtes, creëren de windgongen, bellen en objecten een aanzienlijk en storend geluid waarmee de rust van [eiser] dermate wordt geschaad, dat dit onrechtmatige hinder in de zin van artikel 5:37 BW oplevert.

4.4. [gedaagde] verweert zich met een beroep op zijn eigendomsrecht. [eiser] heeft in de visie van [gedaagde] geen recht op een geluidsvrije omgeving, omdat het uitgangspunt is dat buren enige geluidsoverlast van elkaar dienen te respecteren. Dat van geluidsoverlast die het maatschappelijk betamelijke overschrijdt sprake is, wordt door [gedaagde] betwist. [gedaagde] heeft zijn belang bij het houden van de windgongen onderbouwd door aan te geven het geluid van de windgongen mooi te vinden. [gedaagde] betwist dat de windgongen zoveel lawaai maken, dat sprake is van geluidsoverlast. Hij heeft verzocht om dit door een deskundige te laten beoordelen.

Aard en frequentie van het geluid

4.5. De rechter is de situatie in de tuin van [gedaagde] komen bekijken/beluisteren. Daarbij is vastgesteld dat [gedaagde] in zijn tuin minimaal 20 windgongen, bellen en overige geluidproducerende objecten heeft hangen, variërend van zeer groot (meer dan een meter lang) tot piepklein. Enkele windgongen en objecten hebben duidelijk een decoratieve functie (bijvoorbeeld de ketel met bestek, de schelpjes en de olifantjes), maar ook deze windgongen produceren geluid. De rechter heeft voorts waargenomen dat de windgongen geluid produceren op verschillende toonhoogtes.

4.6. Een deskundige zal slechts kunnen vaststellen of met het geluid van de windgongen een bepaald aantal decibel wordt behaald. Dit is naar het oordeel van de rechter echter niet de belangrijkste factor. Van belang is dat de windgongen, naar hun aard, door de wind in werking worden gesteld. In meerdere of mindere mate zullen de windgongen daarom doorlopend geluid produceren, dag en nacht; dag in, dag uit. Daarbij maken de windgongen allemaal verschillende geluiden, door elkaar heen klinkt dit 'vals'. Naar het oordeel van de rechter heeft [eiser] daarom, gezien het grote aantal windgongen, geluidproducerende objecten en bellen in de tuin van [gedaagde], voldoende onderbouwd dat de geluidsoverlast die wordt ervaren zodanig is, dat gesproken moet worden van

geluidsoverlast die het maatschappelijk betamelijke overschrijdt, zodat de hinder onrechtmatig is.

In goede justitie rechtvaardig

4.7. Naar het oordeel van de rechter moet de vordering van [eiser] daarom worden toegewezen. De rechter moet daarbij geen verdere inbreuk op het eigendomsrecht van [gedaagde] maken dan nodig om aan de belangen van [eiser] tegemoet te komen. De rechter vindt met [gedaagde] dat [eiser] in zoverre geen recht heeft op een volledig geluidsvrije omgeving. De onrechtmatige hinder die wordt veroorzaakt door het grote aantal verschillende windgongen, bellen en geluidsproducerende objecten, moet wel in voldoende mate worden weggenomen.

4.8. Bovendien staat de rechter voor de taak om een beslissing te nemen die zo duidelijk is dat [eiser] en [gedaagde] hierover niet opnieuw discussie krijgen.

De rechter vindt de vordering om [gedaagde] te verplichten ervoor zorg te dragen dat het geluid van de windgongen etc. niet meer hoorbaar is te onbepaald. Ook [gedaagde] wijst op het gevaar van executiegeschillen.

Dit brengt de rechter – zoals gevorderd, in goede justitie – tot de volgende beslissing.

4.9. [gedaagde] zal worden verplicht tot het verwijderen en verwijderd houden van alle windgongen, bellen en geluidsproducerende objecten die zich op het moment van de gerechtelijke plaatsopneming in de buitenruimte van zijn perceel bevonden, en worden verboden om enig ander of nieuw geluidsproducerend object in de buitenruimte van zijn perceel te plaatsen of geplaatst te houden. Onder buitenruimte begrijpt de rechter mede de overkapte zithoek.

4.10. [gedaagde] zal in uitzondering op het bovenstaande worden toegestaan om – naar keuze – twee van de thans aanwezige windgongen, bellen of geluidsproducerende objecten in de buitenruimte van zijn perceel te behouden. De rechter verwijst [gedaagde] naar de lijst die als bijlage bij dit vonnis en het proces-verbaal is gevoegd. In deze bijlage zijn omschrijvingen en foto's van alle windgongen, bellen en overige geluidsproducerende objecten opgenomen. Uit deze lijst kan [gedaagde] dus twee specifieke objecten kiezen.

4.11. Aan de nakoming van de veroordelingen zal de rechtbank een dwangsom verbinden, waaraan zoals door [gedaagde] verzocht een maximum zal worden verbonden, in voege zoals in het dictum vermeld.

4.12. [gedaagde] zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van [eiser] worden begroot op:

- dagvaarding € 108,59
- griffierecht 287,00
- salaris advocaat 1.130,00 (2,5 punten × tarief € 452,00)

Totaal € 1.525,59

5 De beslissing

De rechtbank

5.1. gebiedt [gedaagde] om binnen tien dagen na betekening van dit vonnis alle thans in de buitenruimte van zijn perceel aanwezige windgongen, bellen en geluidsproducerende objecten te verwijderen en verwijderd te houden, met uitzondering van niet meer dan twee windgongen, bellen en/of geluidsproducerende objecten, te kiezen uit de lijst die als bijlage aan dit vonnis is

gehecht,

- 5.2. verbiedt [gedaagde] om enig ander of nieuw geluidsproducerend object in de buitenruimte van zijn perceel te plaatsen of geplaatst te houden,
- 5.3. veroordeelt [gedaagde] om aan [eiser] een dwangsom te betalen van € 150,00 voor iedere dag of gedeelte daarvan dat hij niet aan de in 4.1 en 4.2 uitgesproken hoofdveroordelingen voldoet, tot een maximum van € 15.000,00 is bereikt, welke dwangsom jaarlijks opnieuw kan worden verbeurd,
- 5.4. veroordeelt [gedaagde] in de proceskosten, aan de zijde van [eiser] tot op heden begroot op € 1.525,59,
- 5.5. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,
- 5.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. K. Haar en in het openbaar uitgesproken op 13 december 2017.

type:

coll:

bijlage: foto's genomen tijdens descente

1. Bel aan boom
2. Blaadjesgong (1)
3. Blaadjesgong (2)
4. Gong aan wasrek
5. Gong bij zwembad
6. Gongen tussen schutting en blokhut
7. Grote gong
8. Houten gong
9. Kleine windgong aan boom
10. Kleine windgong met vlinder
11. Kleine windgongen aan boom
12. Olifantengong
13. Windgong bij raam
14. Windgong ganzen onder overkapping
15. Windgong onder overkapping
16. Windgong vogel onder overkapping

6

(16)

ECLI:NL:RBNHO:2013:10952

Instantie	Rechtbank Noord-Holland
Datum uitspraak	25-10-2013
Datum publicatie	18-11-2013
Zaaknummer	2274015
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	verdragsbepaling gaat voor RVV1990, bord E1. Een berm kan geen rijbaan zijn. Beroep gegrond.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Afdeling Privaatrecht

Sectie Kanton – locatie Haarlem

zaak/rolnr.: 2274015 \ WM VERZ 13-2990

CJIB-nummer: 164277573

CVOM-nummer: Z58512

Proces-verbaal van de op 25 oktober 2013 in het openbaar gehouden terechtzitting voor de behandeling van beroepzaken in het kader van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV) inzake het beroep van:

naam [verzoeker]

adres [adres]

woonplaats [adres]

verder te noemen betrokkene,

tegen de beslissing van de officier van justitie van 15 december 2012.

De gemachtigde van betrokkene is:

naam [adres]

adres [adres]
woonplaats [adres].

Tegenwoordig: kantonrechter mr. Ch.A. van Dijk
griffier S. Cozijn LL.B.

Ter zitting is verschenen:
mr. K. van den Berg, namens het Openbaar Ministerie,
betrokkene is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

De gedraging - waarvoor de in deze procedure bedoelde administratieve sanctie is opgelegd - luidt, kort omschreven, als volgt: parkeren in strijd met parkeerverbod/parkeerverbodszone (bord E1).

De gemachtigde van betrokkene heeft tegen de beslissing van de officier van justitie beroep ingesteld en daartoe aangevoerd hetgeen in het beroepschrift - dat zich bij de stukken bevindt - is vermeld.

De officier van justitie heeft op dat beroep beslist. De gemachtigde van betrokkene heeft daartegen vervolgens beroep ingesteld bij de kantonrechter en daartoe aangevoerd hetgeen in het tweede beroepschrift - dat zich eveneens bij de stukken bevindt - is vermeld.

Ter zitting deelt de gemachtigde van betrokkene mee het verweer te handhaven en overlegt pleitaantekeningen, waarin de beroepsgronden zijn aangevuld.

De officier van justitie concludeert tot ongegrondverklaring van het beroep.

De kantonrechter beëindigt de behandeling van de zaak en doet direct uitspraak onder mededeling van de beslissing en de motivering daarvan.

Motivering van de beslissing

Betrokkene ontkent dat de gedraging naar aanleiding waarvan de initiële sanctie is opgelegd, is begaan. Betrokkene heeft aangevoerd dat in het onderhavige geval de berm bestemd is om te parkeren en heeft daarvoor verwezen naar het bepaalde in het Verdrag inzake Verkeerstekens van 8 november 1968 ("het Verdrag") en het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 ("RVV 1990").

De feiten

Op 4 augustus 2012 heeft [gemachtigde] ("[gemachtigde]") de auto waarvan betrokkene kentekenhouder is geparkeerd aan de Reyndersweg in de gemeente Velsen. De auto was volledig in de berm geparkeerd. Aan het begin van de Reyndersweg en vlak achter de plek waar Hart de auto had geparkeerd, waren op dat moment aan beide zijden verkeersborden E1 als bedoeld in RVV 1990 geplaatst met daarboven het woord "zone". Op 5 augustus 2012 heeft een verbalisant de bestreden beschikking uitgeschreven.

Het wettelijk kader

In artikel 1 onder b van de Wegenverkeerswet worden wegen gedefinieerd als: "alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen of paden met inbegrip van de daarin liggende bruggen en duikers en de tot die wegen behorende paden en bermen of zijkanten."

Artikel 10 RVV bepaalt onder meer:

"1. Andere bestuurders dan die genoemd in de artikelen 5 tot en met 8 gebruiken de rijbaan. Deze bestuurders en voetgangers die een aanhangwagen voortbewegen die kennelijk bestemd is om door een motorvoertuig te worden voortbewogen, mogen voor het parkeren van hun voertuig tevens andere weggedeelten gebruiken, behalve het trottoir, het voetpad, het fietspad, het fiets/bromfietspad of het ruiterspad."

Artikel 65 RVV 1990 bepaalt:

"1. Ingeval een weg is verdeeld in rijstroken, kan de toepassing van een verkeersbord worden beperkt tot één of meer rijstroken.

2. De verkeersborden E1, E2 en E3 van bijlage I gelden slechts voor de zijde van de weg alwaar zij zijn geplaatst.
3. Het parkeren van een voertuig en het plaatsen van een fiets en van een bromfiets is echter toegestaan op de daartoe bestemde weggedeelten."

In artikel 66 RVV 1990 staat voor zover hier relevant:

- "1. Indien boven een verkeersbord het woord «zone» is aangebracht en een aanduiding van het gebied van de zone is toegevoegd, geldt het verkeersbord in het aldus aangeduide gebied.
2. Indien boven een verkeersbord het woord «zone» is aangebracht zonder aanduiding van het gebied van de zone, geldt het verkeersbord in een gebied dat wordt begrensd door het verkeersbord en een of meer in samenhang met dat verkeersbord geplaatste borden waarmee het einde van de zone wordt aangeduid. (...)

In het Verdrag is voor zover hier relevant bepaald:

"Article 1. Definitions

For the purpose of this Convention, the following expressions shall have the meanings hereby assigned to them:

(...)

c) "Road" means the entire surface of any way or street open to public traffic;

(d) "Carriageway" means the part of a road normally used by vehicular traffic; a road may comprise several carriageways clearly separated from one another by, for example, a dividing strip or a difference of level;

(e) "Lane" means any one of the longitudinal strips into which the carriageway is divisible, whether or not defined by longitudinal road markings, which is wide enough for one moving line of motor vehicles other than motor cycles (...)."

"Article 6

1. Signs shall be so placed that the drivers for whom they are intended can recognize them easily and in time. They shall normally be placed on the side of the road appropriate to the direction of traffic; they may, however, be placed or repeated above the carriage-way. Any sign placed on the side of the road appropriate to the direction of traffic shall be repeated above or on the other side

of the carriageway if local conditions are such that it might not be seen in time by the drivers for whom it is intended.

2. All signs shall apply to the drivers for whom they are intended over the whole width of the carriageway open to traffic. However, signs may be made to apply to only one or to several lanes of the carriageway when lanes are defined by longitudinal markings.

In this case, one of the following three options shall be used:

- a. a) The sign with, if necessary, the addition of a vertical arrow shall be placed above the lane concerned, or
- b) The sign will be placed on the nearside edge of the carriageway when the road markings indicate without doubt that the sign applies solely to the traffic lane on the nearside of the carriageway and that the only purpose of this sign is to confirm a local regulation already indicated by means of road markings, or
- c) Signs E, 1 or E, 2 described in Annex 1, section E, subsection II, paragraphs 1 and 2 to this Convention or signs G, 11 and G, 12 described in Annex 1, section G, subsection V, paragraphs 1 and 2 will be placed on the edge of the carriageway."

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat [gemachtigde] de auto in een gebied had geplaatst waarvoor het verkeersbord E1 gold.

Uit de tekst van de hiervoor genoemde en op het onderhavige geval van toepassing zijnde verdragsbepalingen volgt dat verkeerstekens (borden) slechts voor de rijbaan (carriageway) zijn bedoeld en dat de rijbaan dat deel is van de weg dat gewoonlijk voor het verkeer van voertuigen wordt gebruikt. Een berm wordt gewoonlijk niet voor het verkeer met voertuigen gebruikt en daarom kan het ook geen rijbaan zijn. Een verkeersteken heeft hierdoor geen werking voor gedeelten van de weg die geen rijbaan zijn, zoals de berm. Aangezien [gemachtigde] de auto in de berm had geplaatst en niet op de rijbaan, is de kantonrechter van oordeel dat niet is komen vast te staan dat de gedraging is begaan. Aan dit oordeel doet niet af dat in de Wegenverkeerswet is bepaald dat de berm onderdeel van de weg vormt, aangezien de bepalingen uit het Verdrag voor deze wet gaan. De bestreden beslissing van de officier van justitie kan dan ook niet gehandhaafd blijven.

Beslissing:

De kantonrechter:

Verklaart het beroep gegrond en vernietigt de initiële beschikking en de beslissing van de officier van justitie. Bepaalt dat het bedrag aan zekerheidstelling en de administratiekosten worden terugbetaald.

Veroordeelt de officier van justitie in de op € 9,20 te stellen kosten van deze procedure en wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden.

Bepaalt dat genoemd bedrag aan verzoeker zal worden uitbetaald door het Centraal Justitieel Incassobureau te Leeuwarden.

Waarvan proces-verbaal,

Een afschrift van dit proces-verbaal is aan [verzoeker] en aan de officier van justitie en aan het CJIB toegezonden op:

Bent u het met de beslissing op uw beroep niet eens, dan kunt u binnen zes weken na de hieronder vermelde datum van toezending van deze beslissing hoger beroep instellen bij het gerechtshof te Leeuwarden, doch alleen indien:

- a. de bij deze beslissing opgelegde administratieve sanctie meer dan € 70,-- bedraagt of
- b. het beroep niet-ontvankelijk is verklaard, omdat de zekerheid niet (tijdig) is gesteld.

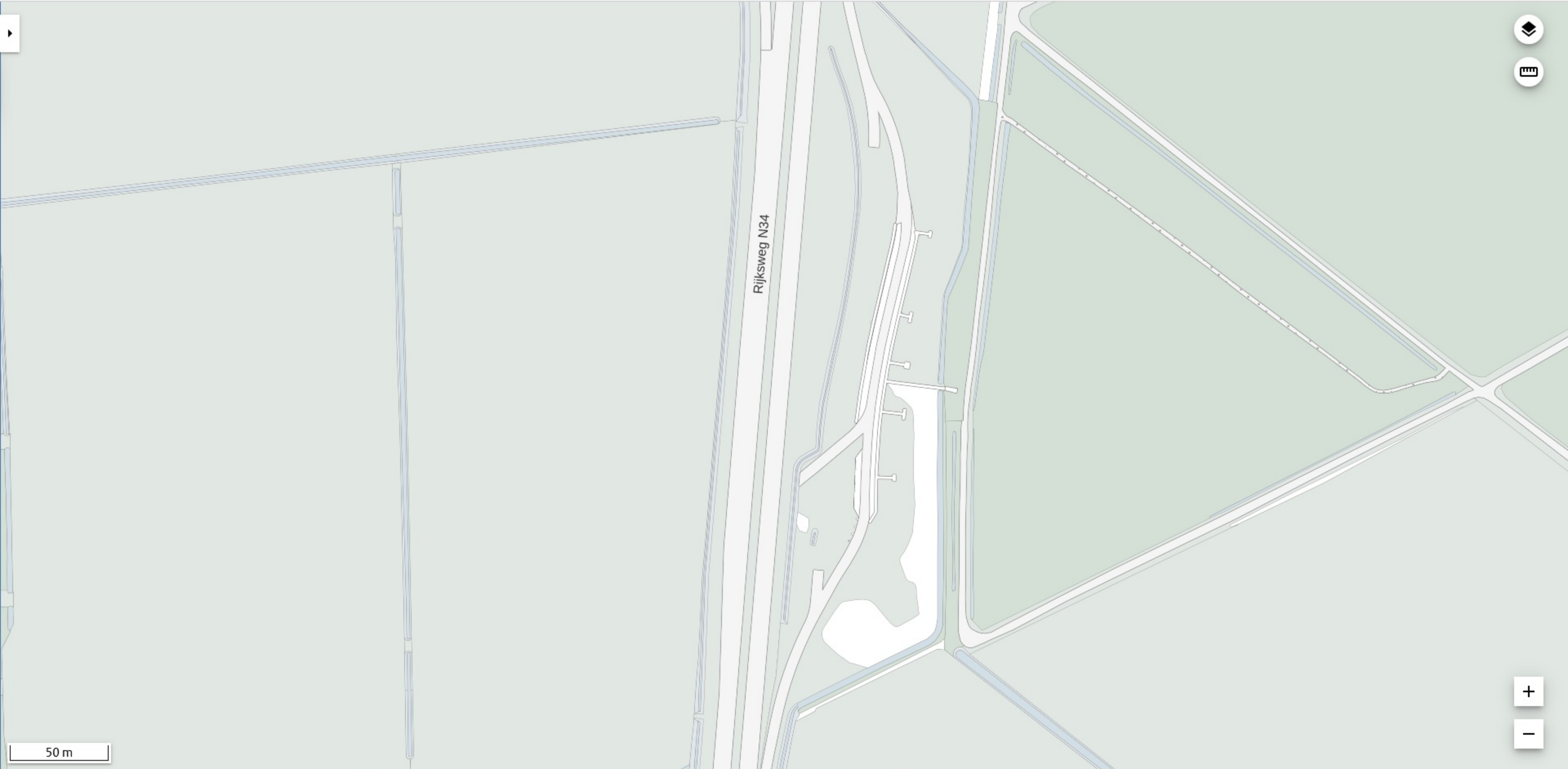
Het beroepschrift moet worden ingediend bij de rechtbank Noord-Holland, Afdeling Privaatrecht, Sectie Kanton, locatie Haarlem, Jansstraat 81, 2011 RW Haarlem (postadres: Postbus 1621, 2003 BR Haarlem) en dient door degene die het beroep heeft ingesteld of door zijn/haar gemachtigde te zijn ondertekend.

De procedure bij het gerechtshof verloopt geheel schriftelijk, tenzij in het beroepschrift uitdrukkelijk om een zitting wordt gevraagd, waarop u uw standpunt mondeling wilt toelichten.

- 2022
- 2006
- 2007
- 2008
- 2009
- 2010
- 2011
- 2012
- 2013
- 2014
- 2015
- 2016
- 2017
- 2018
- 2019
- 2020
- 2021
- 2022

20 m

westerveld emmen

Emmen, Drenthe
 Google Street View
 jun 2015 [Recentste beelden bekijken](#)

